

Ἐκτός τούτου πρέπει νά προσέξω τίς γ' ὅτι τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν θεῶν τῆς θρησκείας δέν ἐλημονήθησαν, ἀριθμός αὐτῶν μὲς διεσώθη ἀπὸ τὰς ἐπιγραφάς.

G. Kazanov
Thracianische Religion
Pörrly-Wissowa
Real-encyclopädie
Bd VI A 31
S. 741e. f. 142e.
Περὶ τῆς ἀρχαίας θρησκείας

Ἡθερχεύς βλ. αὐτ. XV 118

δηλόκτης βλ. αὐτ. IV 2459 Aeth. Rely XI 409-Lippold.

Festschrift Poland 277 - Retscher B. IAB II 181

Ἡνίμαχος αὐτ. XIV, 1145. Τὸ ἡνί ἵσως παραβάλλεται μετὰ τὸ καλτικόν ἡδηγῆς - ἡβλ. Solh. Mem de l' Acad. des Inscrip. XL III 28

Ἀσβατόπειος αὐτ. παρῆρτ. III 267

Ἀρτζάλας αὐτ. XV 227

Ἰαμβαδοῦλη αὐτ. IX 633 Habecocu

epigr. IV 2

Ἀσδοῦλης

Σουρεγένης

βλ. αὐτόθι τὰ ἀνάλογα ἄρθρα

Τιλαάκης

Ταρκοζί(ις)

Περμηρούλας

Ἰθιόσλα

Ξπ..ήτλα

Ἰνδρζυτ(us?) βλ. αὐτ. IV 1078

Ἐξ αὐτῶν τὸ Ταρκοζί(ις), Ἰθιόσλα, Περμηρούλας, Ξπ..ήτλα, φαίνονται ὡς παράνημα τοῦ ἥρωος καὶ μὲς ἐπιτρέπουν νά υποθέσωμεν ὅτι αὐταὶ ἦσαν ἀρχικῶς πρῆλκαί χεῖνιοι θεότητες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνηχωνεύθησαν μετὰ τὸν ἥρωα.

Βίρκαρ Τοτός

βλέπε τὰ ἰδιαίτερα ἄρθρα

Ζάμμοις

Ζεῖλοῦρδος

Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεός

Βέδν τῆς ἐγγῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III 202 - Retscher "glott.

XVI 260 - Lehmann-Haupt, Klio XXXI 401,

τὸν ὁποῖον παρέλαβον καὶ οἱ μακετόνες, πρβλ. Bitreu, Symbol

Ostiens VII 40 - Macurdy: Troy and Paesie 93

ἔπειτα λαορεύεται ὡς ἐπῆκοος μόνον εἰς τὴν κοισίαν

Τό ἐπίθετον μέγας ἢ μέγιστος (βλ. τ. Χ' σ. 221) φέρουν εἰς τὴν θρησκὴν καὶ Μοισίαν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες Δαρζάλας, Πυρμηρούλας, Ἡρώς,

Αὐλαρχηνός Ἡρακλῆς, Ζαβάζιος, Κυβέλη, Ζάρατις

Δολίχενος καὶ οἱ Καβεῖραι

σ. 842II "ἔχει ὑποθετῆ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ

Ἰσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτῆρα, βλ. Bd. IX σ. 2145

Σοφ: Ζεύς II III.

σ. 83 φυσικά ὁ θρακικός λαός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον γέ, ἡγάπα περισσότερον ἄλλου τινός τόν πόλεμον καὶ τό κυνήγιον θά ἐλάτρευε ἓνα θεόν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποίου ὅμως τό ὄνομα μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πισανόν εἰς ἐκάστην φυλὴν νέ ἔφερε διάφορον ὄνομα παρὰ τὴν Κορίνθιον (Κορίνθιον) ὠνομάζετο βλ. Bd X σ. 198 καὶ Eberl Lex. d. Vorgesch. XIII 238. Πισανόν ὁ

Πλείστορος νά ἦτο ἐπιχώριος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Ἀσινθίων, Ηροδ. IX II9, εἰς τόν ὁποῖον προσεφέροντο ἀνθρώπιναι θυσίαι. Δέν ἦτο ὅπως ἀπὸ τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ Tomaschek: Thracien I, 42 μνημονεύει. -πρβλ. Hecfex: Myth. Lex. III 2563 Αὐτάχων παρομοία μέ τὴν ἑκάτην θεότης ἦτο πισανόν καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ Ἡθωνοῦ βασιλέως Κίασος τῆς θρακικῆς περιφερείας τοῦ Στρυμόνος, ἣτις παρηγωνίσθη ἀπὸ τό ἑλληνικόν ὄνομα φυλίδας Myth. Lex. III 2406- Rempe: De Rhesso Thracien 41 Προσέτι: ὑκενθυμίζω τόν

σ. 258L

Ἀριστῶν

Ἀριστῶν, ποικίλῃ τοῦ κυνήγιου θεότης, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέδωσαν ἱερατικὴν καὶ μαντικὴν δόναμιν, καὶ ἣτις εἶχε συσχετισθῇ μέ τοὺς θρησκ. βλ. Bd II 855. Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ Hadesmiller βλ. Ber Akad. Wien 182.3.28 "Ὁ κυνήγιος θεός, συμπεραίνοντες ἀπὸ πολλά δείγματα, ἦτο πρωταρχικὴ μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".

Εκτός τούτου πρέπει νά προσέξω τίς, ὅτι τὰ ὀνόματα
ὅλων τῶν θεῶν τῆς θρησκείας δὲν ἐλησημονήθησαν, ἀριθμὸς αὐ-
τῶν μὲν διεσώθη ἀπὸ τὰς ἐπιγραφάς.

g. Kazarov
Thracische Religion
Pawly-Wissowa
Real-encyclopädie
Bd VII A 5 1
6. thr. theologie.
4

Ἡθεοθεός βλ. αὐτ. XY 118

ἀγλαότης βλ. αὐτ. IY 2459 Arch. Rely XI 409 - Hippold:

Festschrift Poland 277 - Retcher B1AB III 181

μανίμαχος αὐτ. XIIY, II45. τὸ μᾶνι ἴσως παραβάλλεται μὲ τὸ κελετικόν

mannus - πρβλ. Soth: Mem de l' Acad. des Inscr.

XLIII 28

ἀσπατόπειος αὐτ. παρέρτ. III 267

ἀσρζάλας αὐτ. XY 227

Ἰαυβαδοῦλη αὐτ. IX 633 Habeeocu

epigr. IV 2

Ἰασδοῦλης

Σουρεγέθης

βλ. αὐτ. τὰ ἀνάλογα ἄλλα

Τιλοθέης

Ταρποζίε(ις)

Περμηρούλας

Ἰθιοσλας

Ξκ..ήτλα

Mynduyt(us?) βλ. αὐτ. X 1079

Ἐξ αὐτῶν τὸ Ταρποζίε(ις), Ἰθιοσλε, Περμηρούλας, Ξκ..ήτλα, φαίνονται ὡς
παρωνύμια τοῦ ἡρώου καὶ μὲν ἐπιτρέπουν νά ὑποθέσωμεν ὅτι αὐταιῆσαν ἀρχι-
καστρικαὶ χρόνιοι θεότητες, αἱ ὁποῖαι ὀρνότεραν συνεκτανεύθησαν μὲ τὸν ἡ-
ρώα.

Βιουρκαρ
το τοῖς

βλέπε ταῖς διατάξεις ἄλλα

Ζάμοεις

Ζελεσουρδος

Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεός

Βέδο τῆς κητῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III 202 - Retcher "glott"

XVI 280 - Lehmann-Haupt, Vb10 XXXI 401,

τὸν ὁποῖον παρέλαβον καὶ οἱ μακεδόνες, πρβλ. Eitrem, Symbol

Ostoeus VII 40 - Macurdy: Troy and Paeonia 93

ἡ Ἐρπονδ λατρεύεται ὡς ἐπὶ ἡρώος μόνον εἰς τὴν Κοισίαν

τὸ ἐπίθετον μέγας ἢ μέγιστος (βλ. τ. ΧΥ σ. 221) φέρουν εἰς τὴν θρησκὴν καὶ μοισίαν κυρίως αἱ θεόνιοι θεότητες Δαρζάλας, Πυρμηρούλας, Ἡρώς,

Αὐλαρχηνός Ἡρακλῆς, Σαβάζιος, Κυβέλη, Ζάραπις

Δολίχενος καὶ οἱ Καβεῖραι

σ. 642 II ἔχει ὑποθετῶς, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ

Ἰσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτῆρα, βλ. Bd IX σ. 2145

(σολ: Zew II 1113.

σ. 83 φυσικά ὁ θρακικὸς λαός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον ὕβ, ἡγάπα περισσότερον ἄλλου τινὸς τὸν πόλεμον καὶ τὸ κυνήγιον θά ἐλάτρευε ἕνα θεὸν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποῖου ὅμως τὸ ὄνομα μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἑκάστην φυλὴν νὰ ἔφερε διάφορον ὄνομα παρὰ τὴν Κρυσθὴν (Krestoyen) ἀνομάζεται

Κανδῶν βλ. Bd X σ. 1859 καὶ Ebert Lex. d. Vorgesch. XIII 888. Πιθανόν ὁ

Πλείστορος νὰ ἦτο ἐπιχώριος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Ἀθηναίων, Ἡροδ. IX 119, εἰς τὸν ὁποῖον προσεέβοντο ἄνθρωποι θύσαι. Δὲν ἦτο ὅμως θεὸς τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ Tomaschew : Thracien I, 22 μνημονεύει. - πρβλ. Hoefler : Myth. Lex. III 2563 Αὐτόντων παρομοία μὲ τὴν ἑκάστην θεότης ἦτο πιθανόν καὶ ἡ Κίαια θυγάτηρ τοῦ Ἡδωνοῦ βασιλέως Κίαιος τῆς θρακικῆς περιφερείας τοῦ Στρυμόνος, ἣτις παρηνκονίσθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικὸν ὄνομα φυλλίδα Myth. Lex. III 2486 - Rempe : De Rhoe. Thracien 41

σ. 2552 Προσέτι ὑπενομιζῶ τὸν

Ἀριστῆν Ἀρισταῖον, τοπικὴν τοῦ κυνήγιου θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπέδωσαν ἱσαμτικὴν καὶ μαντικὴν δυνάμιν, καὶ ἣτις εἶχε συσχετισθῇ μὲ τοὺς θρησκ. βλ. Bd. II 855. Ὁρθῶς παρατηρεῖ ὁ Hadesmacher βλ. Ber Akad. Wien 182.3.28 "Ὁ κυνηγὸς θεός, συμπεραίνοντες ἀπὸ πολλὰ δείγματα ἦτο πρωταρχικὴ μορφή εἰς τὰ Βαλκάνια".

Ἐκτός τούτου πρέπει νά προσέξῃ τίς, ὅτι τὰ ὀνόματα ὅλων τῶν θεῶν τῆς Θράκης δέν ἐλησιμονήθησαν, ἀριθμός αὐτῶν μᾶς διεσώθη ἀπό τὰς ἐπιγραφάς.

Ἡδυκεῦς βλ. αὐτ. XY IIB
 Ἀηλόκτης βλ. αὐτ. IY 2459 *Arch. Rel. XI 409 - Lippold Festschrift Poland 277 - Retscher BIAB 181*

Μανίμαχος αὐτ. XIY, II45. Τό Μάνι ἴσως παραβάλλεται μέ τό κελτικόν *μηχηνus - Ἡρβλ. Soth: Mem. de l'Acad. des Ins. XI III 28*

Δαβατόπειος αὐτ. καρτ. III 267

Δαρζάλας αὐτ. XY 227

Ἰαμβαδοῦλη αὐτ. IX 633 *Mabecou*

Ἀσδοῦλης

Ζουρενέθης

Τιλαῆξης

Ταρποξίε(ις)

Πυρμηρούλας

Ιθιόσλα

Ξπ..ήτλα

M yndryt(us?)

βλ. αὐτ. XYI IO79

Ἐξ αὐτῶν τό Ταρποξίε(ις), Ιθιόσλα, Πυρμηρούλας, Ξπ..ήτλα, φαίνονται ὡς πρόσωπα τοῦ Ἡρώου, καί μᾶς ἐπιτρέπουν νά ὑποθέσωμεν ὅτι αὐταί ἦσαν ἀρχικῶς τοπικά καὶ χρόνιοι θεότητες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνεχωανέστησαν μέ τόν Ἡρώα.

Βιούρα

τοιοῦς

Ζάλμοξις

Ζβέλοσούρδος

Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεός

Βέδου τῆς πηγῆς καί τοῦ ποταμοῦ βλ. *Suppl.*

XYI 280

τόν ὁποῖον παρέλαβον καί οἱ Μακεδόνες, πρβλ. Ε

ἡ Ερωνα λατρεύεται ὡς ἐπῆκοος μόνον εἰς τήν Μοισίαν

*G. Kozarow
 Thracische Religion
 Pawly - Wissen
 Real encyclopädie
 Bd VI A 81
 G. x 4 v. t. l. a. v. e.
 4*

εργ. IV 2

*Bd III 202 - Retscher
 Zlotte
 XXXI 401,*

-8- 12478222 (42807111)
τὸ ἐπίθετον μέγας ἢ μεγαλός (βλ. τ. XI σ. 221) εἴρουν
εἰς τὴν θράκην καὶ μοισίαν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες
Δαρζάλας, Πυρμηρούλας, "Ηρας,

Αὐλαρχηνός *Ηρακλῆς, Ζαβάχιος, Κυβέλη, Ζάρατις
Δολίχενος καὶ οἱ Καβεῖραι

σελ. 845 II "ἔχει ὑποταθῆ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ

*Ισοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτῆρα, βλ. B IX σ. 2145

(σοὶά Ζεὺς II III3.

σ. 85 φυσικά ὁ θρακικός λαός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν *Ηρόδοτον V6,
ἤγάπα περισσότερον ἄλλου τινός τὸν πόλεμον καὶ τὸ κυνηγίον
εἰς ἐλάττωεν ἓνα θεὸν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποίου ὡς τὸ ὄνομα
μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἑκάστην φυλὴν νὰ ἔφερε
διάφορον ὄνομα παρὰ τὴν Κρεστώην (Krestowey) ὀνομάζετο

Κανθάων βλ. Bd X σ. 1859 *Quelle: Ernst d. Vörsch* XIII
288. Πιθανόν ὁ

Πλείστορος νὰ ἦτο ἐπιχώριος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν *Αἰνυθίων, Ηροδ. IX
II9, εἰς τὸν ὁποῖον προσετέοντο ἀνθρώπιναί εὐσεΐαι. Δέν
ἦτο ὁμοῦ θεὸς τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ *Tomasscher*
Thomacher μνημονεύει. - πρβλ. *Hofner: Myth. Lex. III 2563*
Αὐτόχθων παρομοία μέ τὴν *Ἑκάτην θεότης ἦτο πιθανόν καὶ ἡ

Κίσα

Θυγιάτρη τοῦ *Ηδωνοῦ βασιλέως Κίσσοστος θρακικῆς περιφερεί-
ας τοῦ Στρυμόνος, ἣτις παρηνγκονίσθη ἀπὸ τὸ *Ἑλληνικόν ὄνο-
μα θυλλίδα *Myth. Lex. III 2486 - Rempe: De Rheto Thracum* *Herz*
Προσέτι: ὁπενθυμίζω τὸν

σ. 256

Agirah

*Αρισταῖον, ταπικὴν τοῦ κυνηγίου θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν
ἀπέδωσαν ἱαματικὴν καὶ μαντικὴν δύναμιν, καὶ ἣτις εἶχε
σσοχετισθῆ με τοὺς θῆρας. βλ. Bd. II 655. *Θρεῦς παρατη-
ρεῖ ὁ *Radesmacher* βλ. *Ber A. Kad. Wien 182.3.28* "ὁ κυνη-
γός θεός, συμπεριφέροντες ἀπὸ πολλὰ θεῖγματα, ἦτο πρωταρχί-
κῃ μορῇ εἰς τὰ Βαλκάνια".

(ἀνυμνῶν)

Ἐκτός τούτου πρέπει νά προσέξῃ τίς, ὅτι τὰ ὀνόματα ὁλων τῶν θεῶν τῆς θρησκείας δέν ἐλησημονήθησαν, ἀριθμός αὐτῶν μᾶς διεδώθη ἀπὸ τὰς ἐπιγραφάς.

Ἡδυζεὺς βλ. αὐτ. XY IIB

Δηλόκτης βλ. αὐτ. IX 2459 Arch. Rely XI 409 Lippold: Festschrift Poland 277- Retcher BIAB III 181.

Μανίμαχος αὐτ. XII, II45. τὸ μάνι ἴσως παραβάλλεται μὲ τὸ κελτικόν manius -πρβλ. Soth: Mem de l' Acad. des Insx. 4

Δαβατόκειος αὐτ. παρόρτ. III 267

Δαρχάλας αὐτ. XY 227

Ἰαμβαδούλη αὐτ. IX 633 Mabecocu

Ἀσοούλης

Σουρεγέτης } βλ. αὐτ. τὸ ἄρθρο ἄρθρα

Τιλοάξης

Ταρκοζία(ς)

Πυρρηρούλας

Ithi osla

Σκ..ήτλα

Myndzyt(us?) βλ. αὐτ. XVI 1079

Ἐξ αὐτῶν τὸ Ταρκοζία(ς), Ithi osla, Πυρρηρούλας, Σκ..ήτλα, φαίνονται ὡς παρόνυμα τοῦ Ἡρώος, καὶ μᾶς ἐπιτρέπουν νά ὑποθέσωμεν ὅτι αὐταῖς ἔχον ἑπὶ τῶν ἑλκαστικῶν χθόνιοι θεοτήτες, αἱ ὁποῖαι ἀργότερον συνεχωνεύθησαν μὲ τὸν Ἡρώα.

Πιναρ ἀρτὶ ἡρώ- τοιοῦς

Σάλκοσις

Ζρελκουρδός

βλέπε τὰ ἰδιαιτέρα ἄρθρα

Ἐν συνεχείᾳ μνημονεύεται ὁ θεός

Βέδου τῆς ἀητῆς καὶ τοῦ ποταμοῦ βλ. Suppl. Bd III 202 - Retcher 'glott. XVI 280- Lehmann-Haupt, Klio XXXI 401, τὸν ὁποῖον παρέλαβον καὶ οἱ Μακεδόνες, πρβλ. Eitzen, Symbol Ostoeus VII 40- Maury: Troy and Paeonia 93

ἡ Φραγκλοσύνηται ὡς ἐπὶ τοῦ μόνον εἰς τὴν Μοισίαν

Eg. Kazzow
Thracische-Religion
Pawly-Wissen
Real-encyclopädie
Bd VII A 31
6. Thrac. Paeonia

ΑΚΑΔΗΜΙΑ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ
ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ

τό ἐπίθετον μέγας ἢ μέγιστος (βλ. τ. XV σ. 321) φέρουν
εἰς τὴν θρησκὴν καὶ μοισαϊαν κυρίως αἱ χθόνιοι θεότητες
Δαρζάλας, Πυρρηρούλας, Ἡρας,

Ἀνταρχηνός Ἡρακλῆς, Ζαράχσιος, Κυβέλη, Ζάραπις
Δολίχενος καὶ οἱ Καβεῖραι

σελ. 84² II ἔχει ὑποθεθῆ, ὅτι θρακικῆς προελεύσεως ἦτο ὁ

Ἰσοδαίτης ὅστις παρομοίως ἔφερε χθόνιον χαρακτῆρα, βλ. Bd IX σ. 3145

(σοκ: Zeus II III).

σ. 83 φυσικά ὁ θρακικός λαός, ὁ ὁποῖος κατὰ τὸν Ἡρόδοτον 26,
ἡγάπα περισσότερον ἄλλου τινός τὸν πόλεμον καὶ τὸ κυνήγιον
θά ἐλάτρουε ἓνα θεὸν τοῦ πολέμου, τοῦ ὁποῖου ὅμως τὸ ὄνομα
μᾶς εἶναι ἄγνωστον. Πιθανόν εἰς ἑκάστην φυλὴν νὰ ἔφερε
διάφορον ὄνομα παρὰ τὴν Κρεσσώνην (Krestonen) ὀνομάζετο
Κανδῶαν βλ. Bd X σ. 1855. *berl. d. Vorgesch.* XIII
288. Πιθανόν ὁ

πλείστορος νὰ ἦτο ἐπιχώριος θεὸς τοῦ πολέμου τῶν Ἀσινθίων, Ἡρόδ. IX
119, εἰς τὸν ὁποῖον προσεφέροντο ἀνθρώπινα θυσίαι. Δέν
ἦτο ὅμως θεὸς τοῦ πολέμου ὁ Διόνυσος, ὡς ὁ Thomaschen:
T. Franke 2, 42 μνημονεύει. - πρβλ. Hofer: Myth. Lex III 2563
Αὐτόν τιν παρομοία μέ τὴν Ἑκάτην θεότης ἦτο πιθανόν καὶ ἡ
θεοῦ τῆς Κίρας
Κίρας τοῦ Ἡδωνοῦ βασιλέως Κίρσοστῆς θρακικῆς περιφερεί-
ας τοῦ Στρυμόνος, ἥτις παρηγωνίσθη ἀπὸ τὸ Ἑλληνικόν ὄνο-
μα φυλλίδα Myth. Lex. III 2486 - Rempfe: De Pelasio Thracum 41
σ. 25² L

προσέτι ὑπενθυμίζω τὸν
Ἀρισταῖον, τοπικὴν τοῦ κυνηγίου θεότητα, εἰς τὴν ὁποίαν
ἀπέδωσαν ἱερατικὴν καὶ μαντικὴν δύναμιν, καὶ ἥτις εἶχε
συσχετισθῆ μέ τοὺς θῆρας. βλ. Bd. II 855. Ὁρθῶς παρατη-
ρεῖ ὁ Radesmacher βλ. Ber Akad. Wien 189. 3. 28 "ὁ κυνη-
γός θεός, συμπεριφέροντες ἀπὸ πολλὰ δειγμάτων, ἦτο πρωταρχί-
κῃ μορῇ εἰς τὰ Βαλκάνια".

5. Εἰς τὰς θεότητας αἱ ὁποῖαι ἐτιμῶντο/ζωηράν λατρείαν ἐν Θράκῃ, ἀνή-
 κει ἐπίσης καὶ ὁ Ἀπόλλων. Καί εἰς αὐτὴν τὴν περίπτωσιν αἱ παράλιοι
 ἑλληνικαὶ ἀποικίαι ἔπαιξαν μεσάζοντα ρόλον, ἰδιαιτέρως ἡ Ἀπολλωνιάς,
 ἐπὶ τῆς δυτικῆς ἀκτῆς τοῦ Πόντου. Κατέχομεν μνημεῖα ἤδη ἀπὸ τοὺς προ-
 ρωμαϊκοὺς χρόνους. Εἰς τύμβον ἀπὸ Panegurista τῆς 4. ἐκ. π.Χρ. εὗρέθη-
 σαν 10 ἀργυρὰ φύλλα σκελισμένα με *εὐαχρίνης* κεφαλὰς τοῦ Ἀπόλλωνος
 (Filow Röm. Mitt. XXXII 16). Ἐνα ὠραῖον χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ἀπὸ τὴν πε-
 ριφέρειαν τῆς Λύγουςτας-Τραϊανῆς, προέρχεται ἀπὸ τοὺς ἑλληνιστικοὺς
 χρόνους, ἡ πρωτορωμαϊκοὺς (BIAB I 1 Reinsch, Monum. noue de l'art an 238).
 Εἰς ἐπιγραφὴν τῆς 3. ἐκ. π.Χρ. (:) ἀπὸ τό Batkun (D-H 322) μνη-
 μονεύεται ἓνα ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος, εἰς τό ὁποῖον περιοδικῶς διωργα-
 νοῦτο πανηγύρις. Τοιαῦται πανηγύρεις μαρτυροῦνται καί δι' ἄλλας περι-
 οχάς. Syll³ 868 Kazanow Woch. Klass. Phil XXII (1905) 362. Rostowzew, Soc.
 and Econ. hist. of Rom^{Emp}. 230. Τό εἰς τὴν Δαφνιεύσαν εὗρεθὲν φυλακτόν
 (χαλκοῦν ἀγαλμάτιον ἐνός ταύρου), εἶνε ὁ Ἀπόλλων, ἀφιερωμένον ἀπὸ
 τοὺς Θράκας Ἄτας, Parvan ^{Getica} 196. 206. Ὡς ἐπιστηθεῖται προσοχὴ ἐπὶ τῆς
 σημασίας τοῦ Ἀπόλλωνος ἐν τῇ παραδόσει τῶν Ὑπερβορείων, τοῦ ὁποῖου
 ἡ Θρακικὴ ἀρχὴ ὡς πιθανὴ θεωρεῖται (βλ. Bd IX σελ. 258. Jokl ~~per~~ Ebert
 Lex. der Vorgesch. XIII 293. Macurdy Troy and Paeonia 196. Cook, Zeus
 II 452. Bayet —

Gavrill Kazanov
 Thracische Religion
 Pausanias
 Real-Encyclopädie
 Stuttgart 1936
 Bd. VII (1917)
 Thracische Religion
 Leipzig 1917

ΑΡΙΣΤΑΙΟΣ

Προϋλ. διακρίβη ἐν Αριστοῖν, τοπιμὴν ἐν κυνηγίῳ
θρήνα, ὡς ἐν ὁποῖαν ἀπέδωκεν ἰαματικὴν ἡ ματικὴν
 δύναμιν, καὶ ἦν συσχετισθὲν μετὰ θράνα
Βλ. Bd II σ. 855.

Ὁρᾷ παρατηρεῖ ὁ Radermacher βλ. Ber. Akad. Wien
 182.3, 28 ὁ κυνηγὸς θεὸς, συμπεραί-
 νων ὅτι ὁ ἀρχὴν προκρίχεν ὡς ἐν τῇ Βαλκάνῃ.

G. Kdgarow:
 Thracische
 Religion

Pauly-Wissow:
 Realencyclopädie
 Bd. 3, 114

82
 ὡς ὅπως
 Παύλος ὁ ἁγίος
 ἐν τῇ
 π. χ. 25

82
 π. 25 Ὑπερευμίζω προσέτι τὸν Ἀρισταῖον, τοπικὴν τοῦ κυνηγίου θεότητα
 εἰς τὴν ὁποῖαν ἀπέδωκεν ἰαματικὴν καὶ ματικὴν δύναμιν, καὶ ἡ ὁποία
 συσχετίσθη μετὰ τοὺς θράνας, βλ. Bd. II σελ. 855, ὁρᾷ παρατηρεῖ ὁ
 Radermacher βλ. Ber. Akad. Wien 182.3, 28 ὁ κυνηγὸς θεός, συμπεραί-
 νων τις ἀπὸ πολλὰ θεύματα ὅτι ἀρχικὴ μορφή εἰς τὸν Αἴμον".

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

Gawril Kazarow:
Zum Kulturbau des
Thrakischen Reiters
in Bulgarien

de u3 rva

Hommage International
à l'Université Nationale de
Grèce, à l'occasion de 75^e
anniversaire de sa fondation
Athènes 1962 n. 109-110

Πάρεμβαση. 2 καρούλια
μαζέρεται.

Τὸ δὲ πρῶτον φερόν παρουσιαζόμενον ὄνμα ὁ ἑσθιωπὸς συν-
κεῖται, γὰρ τὸ ὡ παραθῶκεν καὶ τὴν γυναικα θρακικὴν ὄνμα.
Ἀντὶ τούτου ἐπὶ τὸ χυφίαν Ἀβρε τὴν Βαβυλῶν. Ἐν τῇ
τῇ δὲ πρῶτῃ γράφῃ ἐπὶ τὴν καὶ Ἡρώς Βετ-ἱστίος,
καὶ τὸ ὅποιον καὶ τὸ Τονασχελ (α.α. ΟΠ 1, σ. 58) τὸ
-ισπιο- θεωρεῖται ὡς τὸ θρακικὸν ἰσπιο- καὶ ἡλλαντικὸν
ἵππιο-, ὡς ἀποδείκνυται ἀπὸ τῶν ἀποδείξεων.

Edicions d'innocència i d'orgasme Aut-erbis (Tomarack Thraker II 2)

Erbevri[[p]ios (Kalinka, Ant. Denk. in Bulgaz, 2p. 190. - Dobrusky Bull. Arch. du
musée nation. in Sofia, 2p. 190. Erbevriios.)

Εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀμήν τοῦ εὐ- (εὐ-): ἀπ. ἐκ τοῦ
ὁποῦ οὐκ ἔστιν ἡ πρώτη ἀρχὴ τοῦ α ἢ ε ἢ ἡ πρώτη ἀρχὴ τοῦ α
ἰσλα (regional) ἡ ἰσλα. Kretschmer. Einleit. in die Gesch. d. Griech. Sprache 222
Ἡ αὐτὴ ὁμοίω ἀπ. πατρὸς ἐπὶ τοῦ ἐκ τοῦ α ἢ ε ἢ τοῦ α ἢ ε

Ἀοβανῆος (. Jensen bei Pauly-Wissowa RE II 1518)

Εἰς τοῦτονα λῶτο^ο Γρεγοῖσι: (Saints Gumeaux et Dieux Cavaliers 69) ὑποθίλῃ
 ὠδὲνα τοπίῳτ προχλιννῖτ θούλῳτ. Πρὸς ἱφάνῳι λῖ ὠδὲνα λῶτο Γρεγοῖ
 ὀρῶλῃ ἀπόλῳ περὶν ἀσπᾶ, σανογίλῃν ἀσπᾶ, ἀλῶγᾶ καὶ εὐρίπῳ
 καὶ (περὶν μεγᾶ, σοφῳ, καλλίεγῳ)

[illegible][illegible]